

imod; 15 (SF, EL og KRF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 205: Forslag til lov om ændring af lov om universiteter m.fl. (universitetsloven).

Af forskningsministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 24/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lise Hækkerup (S):

Da man for nylig spurgte universitetsfolk forskellige steder i verden, hvor de i givet fald ville anbefale deres børn at studere, kom de danske universiteter blandt de 10 øverste på verdensranglisten, og det er selvfølgelig et resultat, vi kan glæde os over, for regeringens målsætning om Danmark som foregangsland gælder naturligvis også for universiteterne.

Men for at man kan holde fast i det høje niveau, som de danske universiteter befinder sig på, gælder det hele tiden om at tilpasse sig forandringerne og udviklingstendenserne i samfundet, og flere initiativer vedrørende tilpasning til en mere tidssvarende universitetsverden er allerede taget fra regeringens side. Det gælder ansættelsesbekendtgørelsen, og det gælder lovinitiativet om opfindelser, men mest visionært er nok det forslag, der behandles i dag, og her tænker jeg især på den del af forslaget, der omhandler udviklingskontrakterne.

Universiteternes hovedformål er at drive forskning, at uddanne til højeste videnskabelige niveau og ikke mindst at formidle videnskabelige forskningsresultater til det omgivende samfund.

Med udviklingskontrakter får landets universiteter for alvor lejlighed til at vise deres ambitionsniveau: Vil de stadig rangere blandt verdens mest eftertragtede, tør de forsøge noget, som endnu ikke er forsøgt, vil de udvikle og opdyrke områder, som hidtil har været lavt prio-

riteret, og som der måske i første omgang ikke er så meget prestige i og tradition for, og hvem vil de i givet fald sammenligne sig med for at nå målene?

Alt det har universiteterne nu lejlighed til at gennemtænke, til at formulere og til at efterprøve i en dialog med ministerierne.

Med forslaget er der lagt op til meget vidtgående rammer: Universiteterne kan udvikle sig, som de vil, efter de retningslinjer, der er aftalt med ministerierne.

I Folketinget har vi for nylig drøftet det fravær af kvindelige forskere, som sammen med den skæve aldersfordeling blandt professorerne udgør et samfundsproblem. Og det ville efter min mening være glædeligt, hvis den problematik blev formuleret som en del af en udviklingskontrakt, ligesom det vil være oplagt at fokusere på problemet omkring de naturvidenskabelige uddannelser.

I bemærkningerne til lovforslaget fremhæves det, at både de studerende og personalegrupperne inddrages i processen med at drøfte mål og strategier, og det finder jeg positivt, for såvel de studerende som TAP'erne er vigtige brikker i det samlede billede af universiteterne.

Der bevilges årligt 10 milliarder forskningskroner, og det er i sig selv et klart signal om, at Danmark prioriterer forskningen højt, men det forventes til gengæld også, at der kvitteres for det beløb.

Lovforslaget er en klar tilkendegivelse af, at tilliden til universiteterne er til stede.

Udviklingskontrakterne kan, sammen med den øgede studentereindflydelse, sammen med den stærkere placering af de fuldtidsansatte ph.d.'ere og sammen med forslaget om et forpligtende samarbejde i form af sammenlægninger af universiteter imellem, bidrage til, at forskningsmiljøerne bliver stærkere, og at der opnås en optimal udnyttelse af de danske forskningsressourcer, så de danske universiteter fortsat kan hævde sig blandt de ypperste målt med den internationale målestok.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (KF):

Den socialdemokratiske ordførers bemærkning om, at det er et problem, at der ikke er så mange kvindelige forskere, får mig til at spørge: Hvorfor er dét et problem? Det afgørende er vel, at vi har nogle gode og dygtige og kvalificerede forskere; så er kønnet da underordnet.